

DOMOVINA

Štampa dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvešijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Recepti se ne vračajo. — Za inserate se plačuje strošek temeljne pristojbine ter od vsake pošt-vrote po 20 vin. za vsakekrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Narodnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za štiri leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

IV. slovanski časnikarski shod v Ljubljani.

(Dalje.)

Potem je dr. Jar. Preis govoril o stikih slovanskih narodov na narodnogospodarskem polju z ozirom na časnikarstvo. Znano je, da so preporodi slovanskih narodov nastajali pod znakom kulturnih vprašanj. Znano je, da so te ideje izhajale iz francoske filozofije, ki se je potegovala za enakost ljudi na političnem polju, pa je pozabljala ali puščala izpred oči socialno gospodarsko enakost. S početka so slovanski narodi strinjali se z geslom angleškega liberalizma. Ali kmalu je nastal v tem pogledu preobrat. Idejo liberalne šole je Liszt opustil ter udaril pot novemu nazoru, potrebi gospodarske obrambe in zaštite. Vsak narod, ko pride na gotovo stopinjo naobrazbe, mora misliti na svojo gospodarsko moč in obrambo. V tem smislu imajo delovati tudi slovanski narodi. Ta smer gospodarskega razvoja dobiva vedno določnejšo obliko, celo v onih deželah, ki so veljale dosedaj kot trdnjave gospodarskega liberalizma. Gospodarski liberalizem je bil izraz borbe močnih proti slabotnim. Tudi pri avstrijskih slovanskih narodih se kažejo težnje po gospodarski samostanosti. Haviček (češki socijalog) polaga veliko važnost na gospodarsko stran, a Palacki se je izrazil, da se mora kulturna skupnost popolniti z gospodarsko skupnostjo. Slovani se morajo iz dolžnosti, braniti svoj obstanek, poprijeti načela, izraženega v geslu: „Svoji k svojim“. Proti nemškemu kapitalu, ki je tako močen in velik, je treba trditi se za to, da se dvigne slovanski kapital.

Tako je poskušal češki narod na znameniti razstavi v Pragi združiti svoje gospodarske sile, da bi slovanski narodi kupovali in naročevali med seboj. Da se okrepi domača industrija, je treba dobiti trgovino v svoje roke. Trgovina je zopet odvisna od kapitala; tako dolgo, dokler ne bomo imeli svojih denarnih središč, ne bomo imeli niti svoje trgovine. Da je gospodarska zveza med slovanskimi narodi mogoča in da more obroditi lep sad, je dokaz ljubljanska kreditna banka, ki kot filijalka „Živnostenske banke v Pragi“ širi svoje poslovanje ne samo na Kranjsko temveč sega tudi v Dalmacijo.

Važna so tudi socialna vprašanja, ki jih ima reševati slovanska politika; a rešiti jih mora le na demokratični podlagi. Malega človeka, t. j. nižje sloje treba dvigniti; naš kapital mora vzgajati in povzdigniti delavca, ne da bi ga izrabljaj.

Dr. Lampe je dejal, da imamo mi ljudstvo, katero stoji na robu gospodarskega propada. Naša prva dolžnost je, da mi v tem ljudstvu, katerega posamezniki niso dovolj močni za ohranitev svojega obstanka, vzbudimo misel gospodarskega združevanja. Zadržna organizacija je edino sredstvo, s katero se dajo skromne sile posameznikov pomnožiti in utrditi. Organizacija po majhnih posojilnicah in gospodarskih društvih bodi naloga slovanskega časnikarstva.

Gospod Stjepan Radić je priporočal časnikarske učne tečaje. Mi Slovani se moramo med seboj spoznavati, a za to bi bilo

treba da se slovanski časnikarji muče nekaj časa med posrednimi slovanskimi narodi, da na licu mesta poznajo njihove kulturne, politične in gospodarske razmere. To je edini pravi pot k zblizanju Slovanov. Kot mesto, kjer bi se časnikarski tečaji za prvi čas otvorili, priporoča Prago. V ta namen predlaga resolucijo, ki je bila sprejeta in oddana odboru osrednje zveze, da ta najde način, kako bi se dala ta ideja uresničiti.

Dr. Vlad. pl. Levicki opisuje slikovito slovansko probujenje ter predlaga naslednjo resolucijo za ustanovitev „Splošne slovanske Matice“, ki se glasi:

IV. kongres slovanskih časnikarjev izkazuje spoštovanje narodnim slovanskim velikanom, ki so vsi spoznali veliko važnost slovanske ideje, ter izraža prepričanje, da je glavna naloga časnikarstva vseh slovanskih narodov neprestano delo v duševnem in kulturnem zblizevanju in pobratimstvu slovanskega ljudstva, da probudi v njih zavest o plemenski sorodnosti. Dolžnost časnikarstva je, da to delo začne in nadaljuje brez ozira na hipne zapreke. Zato IV. shod slovanskih časnikarjev priporoča ustanovitev „Vse-slovanske Matice“, katera imej namen, da izdaja in razširja cenene in poljudne knjižice o življenju, zgodovini in slovstvu slovanskih narodov.

Dr. Lampe je predložil resolucijo: V ministrski naredbi o koncesijoniranju časnikarskih dopisovalnic vidi IV. kongres slovanskih časnikarjev zapreko časnikarskega delovanja, ker se s to naredbo dopisovalnice popolnoma podrejuje obrtnemu zakonu. To je nazadovanje na polju omike, zaedno pa je to največja nevarnost za nameravano slovansko dopisovalnico, kateri se na ta način lahko zabrani ustanovitev. Zato IV. shod slovanskih časnikarjev protestira proti tej ministrski naredbi.

Gosp. Jos. Vejvaraj omenja razsodbo najvišjega sodnega dvora, da časopis ne more biti razžaljen. S stališča časnikarske časti predlaga, da se shod izreče proti pravnemu naziranju, da bi list ne mogel biti razžaljen. Sprejeto.

Za kraj prihodnjega časnikarskega zborovanja se določi Plzenj.

S tem je bil dnevni red končan. Hrvatski in slovenski časnikarji so odšli nato pred spomenik prvega slovenskega časnikarja in pesnika Valentina Vodnika, in tam položili velik lovorjev venec s široko trobojnico in napisom: „Prvom slovenskom novinaru hrvatski novinari“. Spomenik so okrasili tudi slovenski časnikarji istotako s lovorjevim vencem, svileni trobojnico in napisom: „Prvemu slovenskemu časnikarju slovenski časnikarji“.

Ob 7. uri zvečer je bil v krasni veliki dvorani „Narodnega doma“ banket, katerega se je udeležilo okrog 200 gostov. Mize so bile okrašene z rožami, na galeriji pa je svirala glasba slovanske pesmi. Prvi je pozdravil goste ljubljanski župan Iv. Hribar v vseh slovanskih jezikih, veličajoč veselelo časnikarstva, kateri se klanja dandanes ves svet. Nazdravljaj je zastopnikom slovanskega časnikarstva, češkim, slovaškim, poljskim, ruskim in hrvatskim ter končal: „Vsi za ednega, eden za vse. In hoc signo vinces.“

V nadi, da bo današnji kongres obrodil najlepše vspehe, pozdravljam še enkrat goste v imenu bele Ljubljane. Na zdar, delavci kongresa! Temu govoru je sledilo burno odobravanje, ploskanje in „Živio“-klici, godba je zasvirala „Hej, Slovani“, gosti so vstali in peli.

Potem je govoril poslanec dr. Iv. Tavčar o slovanski domovini in slovanski bodočnosti: Slovani ne stojimo tako slabo; nas čaka lepša bodočnost. Ne da se tajiti, da je slovanstvo mlado, a prišla bo na nas vrsta, ker je zakon prirode, da stari umirajo, a na mladih ostaja svet. Časnikarji so pionirji slovanske kulture in delajo pot boljši bodočnosti splošne slovanske domovine. — Njej navdušeno nazdravljaj! (Splošno odobravanje).

Dr. E. Lampe je povdarjal, da ima naš shod velik pomen. Sešli so se tu slovanski bratje, ki se niso nikdar videli, a se vsi dobro razumejo. Slovanski časnikarji pa naj opozore slovanski svet na prirodne lepote slovenske zemlje. Bog živi domovino vseh bratov slovanskih!

Dr. Mat. Dula se zahvali v imenu Slovakov za tako krasno gostoljubje. Nekateri imajo orožje, da sekajo, drugim pa je dal Bog moč, da pretrpe udarce. Slovaki so narod, ki ne bodo vzeli nikomur slobode, zahtevajo pa zase tudi to pravico. On dviga čašo, da to krasno slavje obrodi dobre plodove za vse slovanske narode.

G. Katalinić-Jeretov v imenu dalmatinskih Hrvatov prinaša priscrne pozdrave od adrijskega morja. — Za njim govori Poljak Zdiechowski v slovenščini in razvija misel, da je naloga slovanstva spojiti idejo narodnosti s krščanstvom.

V imenu Rusov govori J. A. Mončarovskij in prinaša bratski pozdrav Slovincem, katerih zgodovina je podobna oni galiških Rusov.

G. pl. Gjalski je nazdravil županu Hribarju, državni poslanec Klofač je govoril v imenu češko-narodnega socialnega delavstva. Slovanska misel mora pridobiti ljudstvo za se, potem jej je zagotovljena zmaga. Zato mora biti slovanska politika demokratska. Prva zahteva slovanskega narodnjaštva je ljubiti ljudstvo, zahajati mednje, in ga učiti. Ako ljubiš svoj jezik, moraš ljubiti onega, ki govori v tem jeziku. Sila slovanske politike je v ljudstvu. (Ta govor je obudil veliko senzacijo; odobravanju ni hotelo biti konca).

Državni poslanec Danielak je govoril o borbi med germanstvom in slovanstvom ter o potrebi, da Slovanstvo čim ožje združi svoje vrste, ako hoče, da v tej borbi zmaga. Ljubimo se in ne udajmo se! — (Ta energični govor je napravil na vse globok vtis).

S tem je bil banket zaključen. (Konec prihodnjšč.)

O železnicah.

Pred desetletji, pa tudi še pozneje so se mnoge občine na deželi branile železnic. Imele so svoje vzroke, kateri so bili večinoma utemeljeni. Sedaj so se razmere temeljito predrugačile. Dasi imajo železnice za nekatere kraje tudi slabe posledice, zlasti v narodnem, pravem in socialnem oziru, vendar je prodrlo prepričanje, da so tudi najrodovitnejši kraji brez potrebnih in

primernih prometnih zvez zapuščeni otoki v sredi svetovnega prometa. Gospodarska politika se je v toliko izpremenila, da so le ob železnicah ležali kraji deželni koristi prometnih sredstev, dočim prebivalstvo v kotih brani svoje naravne zaklade ter izrablja svoje telesne moči brez obresti in primerne plačila.

Ko je bila minili teden v državnem zboru razprava o železniškem ministertvu, je imel skoraj vsak poslanec edno ali dve železnici v svojem programu, to se pravi, zahteval, da jih vlada zgradi, ker prebivalstvo hoče, da se mu dajo prometna sredstva.

Tudi slovenski poslanci so zahtevali novih železnic za naše dežele; tako je zahteval poslanec Pfeifer, da se dolenska železnica na Kranjskem raztegne tudi na Belokranjsko. Ravno tako so štajarski poslanci pozvali železničnoministrstvo, da kot najvišja nadzorna oblast nad železnicami vpliva na to, da se vpeleje boljša železnična zveza med Celjem in Ljubljano, ter naj se v ta namen zveže Savinska železnica s kamniško.

Obče je znano, da prejšnje avstrijske vlade niso najboljšje gospodarile z železnicami. Najboljše železnice je država prepuščala zasebnikom ter poddrževala večinoma le one, ki se niso izplačale, ki so imele vsako leto izgubo. Tako je tudi umevno in naravno, da uprava državnih železnic ne izkazuje dobička temveč izgubo.

Avstrija ima v svojih državnih železnicah naloženega kapitala okoli 2472 milijonov kron, letne obresti znašajo nad 112 milijonov kron. Letos znaša čisti primanjkljaj približno 62 milijonov, ki se morajo pokriti iz drugih virov.

Dočim ima Prusija od svojih železnic lepe dohodke, mora pri nas finančni minister polniti prazne blagajne državnih železnic. Proračuni, oziroma letni primanjkljaji kažejo, da finančna uprava sama do dobra ne pozna svojega gospodarstva.

Tudi tarifna politika pri nas ni najboljša, ker se ne ozira na posamezne razmere. Prava tarifna politika mora računati s proizvajalci in odjemalci, s koristmi domače trgovine in izvoza, s koristmi države in davkoplačevalcev. Seveda vsem tistim, ki so tu zainteresirani, ni mogoče ustreči.

Avstrijska vlada bi morala v tem oziru zlasti napram Ogrski ubrati druge strune. Istotako mora avstrijska vlada že sedaj resno misliti na poddržavljanje severne železnice. To ji bo mogoče storiti l. 1904; ako pa tedaj vlada zamudi to priliko, potem je skoraj gotovo za državo severna železnica — izgubljena, kakor je južna.

Minister vitez dr. Wittek se je v svojem govoru, ki ga je imel v državnem zboru, izrekel načelno za nadaljno poddržavljanje železnic, v prvi vrsti avstro-ogrške državne železniške družbe, v drugi vrsti severozahodne železnice. Vlada hoče poddržaviti ti dve železnici, a ne za vsako ceno. Nejasnosti v dotičnih koncesijskih določbah je treba najprej pojasniti in preporna vprašanja rešiti.

Celjske in štajarske novice.

(Dijaški dom v Celju.) Pišejo nam: „Res je naravnost ganljiva ljubezen naših rojakov do celjskih Slovencev, izkazujoča se v obilih denarnih darovih in podporah za „Dijaški dom“ v Celju. Od vseh strani slovenske zemlje nam prihajajo doneski, da se čim preje dvigne v Celju dom v podporo naši gimnazijski mladini. Čuditi se moramo pri tem, da v oddaljenih krajih tako živo čutijo potrebo te naše postojanke v Celju; zahtevat pa moramo tudi, da se iste zavzame še z večjo ljubeznijo najbližja celjska okolica, odkoder študira največ dijakov na celjskih šolah, pred vsem Savinska dolina. Tu ne bi smelo biti obče, ki ne bi položila daru na oltar našega rodoljubja. Dobro bi tudi bilo, ako bi se priredila v sredi spodnještajarske zemlje velika slavnost, pri kateri bi sodelovalo več naših društev, v korist „Dijaškemu domu“.

(Dobrodelni koncert „Celjske narodne godbe“ in pevske družbe na korist „Dijaškega doma“ v Celju mora se vršiti v četrtek dne 29. maja t. l. zaradi stanovitno spreminjajočega se in neugodnega vremena v veliki dvorani gospoda

Franca Hodnika v Žalcu, ker bi se sicer moglo zgoditi, da bi neugodno vreme na prostem vršitvi koncert med izvajanjem točk in sporeda preprečilo.

(„Celjska narodna godba“) bo igrala kakor vsako leto tudi letos v četrtek na Telovo pri procesiji v Žalcu, popoldne pa priredi koncert, kakor naznanjamo na drugem mestu, in se na dejamo, da se zbere ta dan v Žalcu zaradi dobrodelnega namena pri koncertu ves cvet celjske in druge slovenske inteligence in mnogo drugega občinstva.

(Najdena je bila) v Celju v Kovaški ulici žepna ura za gospe. Kdor jo je izgubil, naj se oglasi pri županstvu v Šmartnem na Paki, kamor jo je najditelj izročil.

(Ednakopravnost na celjski pošti) Kakor po drugih poštah uradih na Sp. Štajarskem je tudi na celjski pošti dosti uradniškega oboja, ki ne razume niti besedice slovenščine. In vendar prihajajo na pošto večidel osebe, ki nemški prav nič ne znajo, in potem si lahko mislimo kake sitnosti nastanejo za stranko, katere ne razumejo. Znana sta nam dva slučaja od zadnjih dni. Stranka pride kupovat znamke, a uradnica ne razume. Začne se zvijati, zmigavati z rameni in plesati po uradu, dokler ne pride uljuden slovenski uradnik, ki postreže stranki. — Prišla je stara ženica in bi rada oddala telegram; uradnica je seveda zopet ne razume, in haló, zopet po slovenskega uradnika, da ji pomore iz zagate! To so res neznosne razmere, in mi apelujemo odločno na merodajne kroge, naj spravijo takšne ljudi proč, ki ne razumejo narodovega jezika! Slovenske stranke pa naj dosledno zahtevajo, da se z njimi slovenski občeje, in vsaka nekorrektnost naj se zabeleži v pritožno knjigo. Na celjski pošti pritožne knjige seveda ni, oziroma je prizadeti uradnik noče izročiti, kakor se je to zgodilo v omenjenem slučaju.

(Razmere pri c. kr. cinkarni v Gaberjih pri Celju) Poslanec vitez Berke je vložil v drž. zbornici dne 25. aprila t. l. na poljedelsko ministertvo naslednjo interpelacijo: „V novejšem času se množe tožbe napram upravi c. kr. cinkarne v Celju; popolnoma svojevoljno znižanje plače, odpisovanje davka na škodo občinskih, okrajnih in deželnih doklad imajo služiti v to, da tovarna izkaže večji dobiček. Sedaj se je začelo še z nadlegovanjem občinstva; tako je dala uprava zapreti staro pešpot, ki so jo rabili prebivalci občin Škofjavan, Brezovica in Špitalič in se napram prebivalcem, ki so opravičeni rabiti to pot, storila krivo motenja posesti. Zato podpi sani vprašujejo ministra, ali je pripravljen te nedostatke odpraviti?“

(Železnica Celje-Velenje.) Vlada je izjavila, da je pripravljena prevzeti savinsko železnico v državni promet, ako se ji povrnejo lastni stroški. Uprava državnih železnic je v tem slučaju tudi voljna prevzeti stroške za zgradbo pomožnega kolodvora v Celju. Štajarski deželni odbor pa je to ponudbo odklonil ter je pripravljen v to dovoliti le pod pogojem, da država omenjeno progo prevzame na podlagi zakupa ali nakupa.

(Pommer — klavirni junak) Pommer, poslanec spodnještajarska nemškutarije je junak, a le v družbi svojih vernikov v kaki zakotni „knajpi“. V zbornici pa se bahatemu možičku že hlače tresejo, ako se kak slovenski poslanec obregne ob njegove trditve. V svojem govoru je poslanec dr. Ploj dne 21. t. m. vračal Pommerjeva izvajanja glede slovenske gimnazije v Celju. Takoj, ko se je dr. Ploj dvignil, da bi začel govoriti, je „velik“ politik Pommer že postajal nemiren. Na sedežu ga ni več trpelo, začel se je ozirati proti vratom. Ko je pa Ploj začel polemizirati proti njegovim trditvam, je Pommerja oblihl hladen znoj, pogledal je v tla in jo junaško pobrisal iz zbornice. Vsa zbornica se mu je krohotala, a Pommer prepričan modrosti svojega čina — in fuga salus — je šel v restavracijo na golaš.

(Birmanih) je bilo pri letošnjem birmovanju v lavantinski škofiji 3595, birmancev in sicer v Kostivnici 159, Št. Peter v Medvedovem selu 144, Sv. Ema 185, Sv. Križ tik Slatine 695, Rogatec 727, Št. Florjan na Boču 129, Žetale 338, Stoparce 141, Maribor 628, Jarenina 234, Št. Jakob v Slovenskih goricah 215.

(Izlet na Savinske planine) Mednarodna ologije na tehnični visoki šoli v Gradcu bodo letos začetkom junija priredili množično potovanje na Savinske planine.

(Cesta iz Ljubnega v Št. Martin) Železniška stavbenega urada izdelani načrti za zgradbo ceste Ljubno Luče Solčava je bil od železniškega odbora izročen okrajnemu odboru v Goropogostu z naročilom, da ukrene vse potrebne ukrepe za vršitve tega načrta, glede finančne zadeve in glede rok, v katerem bo cesta izdelana. Ogrski odbor se je obrnil na vlado za podporo iz državnih sredstev za zgradbo te ceste.

(Železnica Grobelno-Rogatec-deželna meja) Poročali smo že, da je dobil dunajski inženjer Heider dovoljenje za zgradbo železnice od Grobelnega do deželne meje. Iz koncesijske listine omenjamo: Koncesijonar je dolžan, najdalje tekom dveh let, od 16. t. m. računano, zgradbo cele koncesijonirane železniške proge dovršiti, in najmanj delno progo od Grobelnega do Rogatca izročiti javnemu prometu. Otvoritev prometa na delni progi od Rogatca do deželne meje more se še odložiti do onega časa, ko bo na hrvaškem ozemlju projektovana krapinska proga oddana prometu.

(Konjsko učiteljsko društvo) zboruje dne 5. junija t. l. ob 10. uri dopoldne v šolskem poslopju v Zrečah, po sledečem sporedu: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Praktični migljaji k uradovanju šolskih voditeljev. (Predava okraj. šol. nadzornik g. Schechel.) Stat. tabela A naj se prinese seboj. 3. O novem nemškem pravopisu (predava g. tovariš Jurko.) 4. Volitev delegatov za XIV. zborovanje „Zaveze“ v Trstu. 5. Vprašalna skrinjica in slučajnosti. Omenjeni društveniki se vljudno vabijo, da se zbero polnoštevilno. Zborovanje se vrši ob vsakem vremenu.

(Jarenina.) Pri nas smo imeli 19. maja sv. birmo; ob tej priliki se je sijajno izkazalo naše pevsko društvo. Mešani zbor je slavil s svojim izbornim petjem pravo zmago; posebno zaslugo za to ima pevovodja, g. učitelj Čonč. Pevska društva so pri nas velikanske važnosti, zato z odkritim veseljem poročamo o pevskem zboru v Jarenini, ki naj vrlo deluje v zavednost našega ljudstva, sebi v čast in ponos.

(Stekel pes) je v Šmartnem pri Slov. Gradcu ogrizel več otrok in odraslih. Seveda je valed tega nastala velika žalost in strah. Zdravnik je rane izžgal, ogriznjene mislijo poslati na Dunaj v Pasteurjev zavod.

(Nova sodna poslopja) V proračunu za pravosodno ministertvo se nahaja tudi vsota 310.000 kron za novo poslopje okrožnega sodišča v Mariboru ter 20.000 kron za uradno poslopje v Slov. Bistrici.

(V mariborski okrajni šolski zastop) kjer so bila izpraznjena tri mesta, je okrajni zastop izvolil Fischrederja iz Št. Ilje, Pfeiferja iz Hoč in advokata Mravliaga. Ta izvolitev je obudila splošno ogorčenje, saj ti možje nimajo nikakih zaslug za okraj in so jim po večini tudi razmere neznane. A biti mora tako; najzagrizenejši ljudje morajo sedeti v okrajnem šolskem zastopu, da čim bolj strastno delujejo v potujčevanje slovenskih otrok.

(Mariborski okrajni zastop), ki je seveda v nemških rokah je imel v preteklem letu 120.357 kron 85 vin. dohodkov, in 106.718 kron 33 vin. izdatkov. Da je proračun tako ugoden, sledi iz tega, ker so davkoplačevalci morali plačevati 8% okrajnih doklad in 7% okrajnošolskih. Med izdatki je tudi podpora nemškemu „Schulverein“-u! To je naravnost predrzno izzivanje, da se s slovenskim kmetiskim denarjem podpirajo društva, ki delajo nam v pogubo!

(Famozna imenovanja.) Višjim poštним kontrolorjem v Mariboru (kolodvor) je imenovan poštni oskrbnik g. Ferd. Wudia v Mürzzuschlagu, ki ne zna niti besede slovenski! Poštним asistentom imenovani gosp. Voglar, ki je slovenščine zmožen, pa je prestavljen v Lipnico.

(Rakova pot v kmetijstvu.) Da zadolženje kmetij strahovito napreduje, je stara stvar. Ravnotako se pa tudi množi prodajanje kmetijskih posestev; tako je bilo leta 1898 samo na Štajarskem prisilno prodanih posestev 397, a v zadnjih letih se je to število še pomnožilo. Vedno večji izdatki so vzrok, da kmetije propa-

utrdiril prijateljsko zvezo med Rusijo in Francijo, katere edini namen je mir, kot sta zagotavljala ruski car in francoski predsednik v svojih napitnicah. Seveda pridejo, kakor povsod tudi tu v prvi vrsti v poštev lastne koristi, ki so izročene varstvu obeh prijateljskih velesil. Predsednik Loubet je z uspehom potovanja lahko zadovoljen, kajti simpatije zanj in francoski narod so splošne. Rusko-francoska zveza med drugim posebno močno vpliva na Nemčijo, katera se ne more ganiti niti na vzhodu niti na zapadu.

(Kitajsko.) Velik del prebivalstva okraja Čili se je uprl in začel ustajo. Število ustašev znaša 30.000, ki stojijo pod vodstvom nekega Činingpina. Ta je zaklal svojo ženo in hčere, zažgal svoj dom ter šel med ustaše. — Ustaja se je že razširila tudi na pokrajino Pečili. Cesarica je zapovedala svojemu poveljniku, naj porine ustaše proti jugu, da ne bodo imele tuje velesile povoda za vmešavanje.

(Vojna v Južni Afriki.) Mirovna pogajanja se še vedno vrše, a o vseh ni nikakih poročil. Angleški listi pišejo, da so Buri mirovne pogoje sprejeli ter da se proglasi konec vojne že te dni; burski poročevalci pa trde, da bo vojna trajala še nekaj let. Angleži preganjajo sedaj le one burske oddelke, ki nadaljuje vojno vkljub posvetovanjem burskih poveljnikov s Kitchenijem. Velik del angleške vojne počiva; tudi Buri so se vrnili deloma na svoja porušena posestva ter obdelujejo polja. Angleški generali pa love ženske in požigajo Burom hiše. Glavni angleški mirovni pogoji so ti-le: Vsi Buri bodo pomiloščeni, le po mednarodnem vojnem pravu prepovedani zločini so izvzeti. Ujeti Buri se pošljejo nemudoma v domovino. Uvede se dvojezičnost v vseh uradih, farne se sezidajo ali popravijo. Milijon funtov šterlingov dá angleška vlada burskima vladama.

Razne stvari.

(Najmrzlejši maj tekom tridesetih let.) Srednja temperatura v prvi polovici meseca maja letošnje leto je znašala 8,8°C. To je tekom tridesetih let najnižja ter ostaja za 4,9°C za navadno srednjo temperaturo prve polovice maja, ki znaša 13,7°C. Mrzel maj je bil tudi leta 1897 z 8,9°C, potem leta 1876 z 9,2°C in leta 1879 z 9,4°C.

(Vinarska udružba za Dalmacijo.) V Splitu obstoji društvo pod tem naslovom, kateremu je glavna naloga, da upoznava trgovce in druge kupce vina s pravim naravnim dalmatinskim vinom. Vino iz Dalmacije je znano kot edno najmočnejših in najokusnejših, kar jih je na svetu. V Dalmaciji je to leto še dosti vina nerazprodanega; kdor bi ga želel kupiti, naj se obrne na Vinarsko udružbo v Splitu, ki ga bo brez plačno napotila, kje dobi lahko pravo naravno domače, prav izvrstno dalmatinsko vino.

Loterijske številke.

Gradec, dne 24. maja 1902: 67, 17, 14, 32, 33.
Dunaj " " " " " 67, 34, 9, 47, 55

Trgovski pomočnik

dober prodajalec, ki zna oba deželna jezika, spreten v špeceriji in manufakturi, dobi dobro (215) mesto. Vstop v šestih tednih. 2-1
JOSIP BERLISG, Rogatec, Štajarsko.

V zdravilniškem kraju Bled (Veldes) je

naprodaj

lepa enonadstropna hiša

Hišo z gostilno

trafiko in žganjetočem, vse poslopje zidano in velbano v dobrem stanu, je za 5000 K naprodaj. Več pove **JOŽEF SEVČNIKAR**, Rečica na Paki. (214) 2-1.

Osle, brusne kamne

priznana najboljša blago, 100 kosov 8 K, en poštni (169) zavoj z 15 kosi franko K 2 50 30-7

— razpošilja po povzetju —

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.

(208) 2-2 Sprejme se spretna

kuharica

v nekem trgu na Spod Štajarskem, katera za more tudi ob ednem malo krčmo voditi. Več pove upravnistvo „DOMOVINE“ v Celju.

Predivo

(212) 3-2 kakor tudi

krompir večjo množino

kupi **Anton Kolenc** v Celju.

Kdor kaj ima, naj se oglasi pri njem!

Samo v teh zavojih se dobiva pristna, tako splošna priljubljena

Kathreinerjeva • • • •
Kneippova sladna kava

Oznanilo.

„Savinska posojilnica v Žalcu“

uraduje od 1. junija 1902 naprej vsak ponedeljek in vsak petek od 8.—12. ure predpoldne.

V slučaju, da je ta dan praznik ali sejm v Žalcu, se uraduje prihodnji dan.

(210) 3-2

RAVNATELJSTVO.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev, vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehnične, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbo, hiše, vrto itd.

Trgovina, cement, strojna loparica, žaga za okrajne stranske delce, različna vrsta konstrukcij, opre za strojarstvo, ter vse v skladu s potrebo.

Trgovina, cement, strojna loparica, žaga za okrajne stranske delce, različna vrsta konstrukcij, opre za strojarstvo, ter vse v skladu s potrebo.